

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er altså udtryk for en meget optimistisk fremstilling af tv- og radioudbuddet i denne verden og herunder Danmark, når hr. Jens Rohde kan påstå, at der nærmest er en overflod af public service, og at der stilles masser af public service-krav. Det er en meget, meget, meget positiv fremstilling af tingenes tilstand.

Jeg har det meget, meget, meget fint med, at danskerne i dag har adgang til næsten 500 tv-kanaler, internettet, og der er masser af magasiner. Der er desværre ikke så mange dagblade, som man kunne ønske sig, men der er da stadig væk nogle. Der er godt nok ikke så mange uafhængige, men jeg er meget, meget glad for, at vi har et bredt medieudbud.

Kl. 10.50

Men jeg er tilsvarende glad for, at vi i det her Folketing påtager os et politisk ansvar for, at der er et alternativ til det rent kommercielle. Jeg er tilsvarende glad for, at vi i dag har et politisk ansvar for, at der er ordentligt børne- og ungdomstv, at der er gode nyhedsudsendelser, at der er god dokumentar.

Det ansvar er vi kun i stand til at løfte i kraft af, at vi har to konkurrerende public service-stationer i Danmark, TV 2 og DR, der kan udfordre hinanden, når det gælder eksempelvis nyhedsformidling, når det gælder eksempelvis film, når det gælder eksempelvis dokumentar og debat.

Det er det politiske ansvar, vi ønsker at fastholde i Folketinget. Det handler om, at vi giver danskerne et alternativ til det kommercielle og private, som selvfølgelig skal være der.

Det interessante i dag, og det er det, der sådan set er den store kulturpolitiske landvinding, er, at det er det kvalitative alternativ med nyheder, med dokumentar, med debat og med samfundsplysninger, som danskerne vælger til. Danskerne træffer et valg hver evig eneste dag, når de siger: Nej tak, vi vælger ikke de kommercielle kanaler til. Vi vælger i mere end 70 pct. af det tv, vi ser, at se på public service-kanalerne.

Det er derfor, vi faktisk må stille os undrende over for, hvorfor man, når vi har en succes med dansk tv, vil ødelægge det. Hvorfor risikere at ødelægge det? Hvorfor gamble med den tv-kanal, danskerne aktivt vælger til hver evig eneste dag? Hvorfor ikke udvikle den i stedet for?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil i hvert tilfælde sige, at man ikke kan beskyldte den tidligere regering for at have udviklet TV 2 i den retning.

Når fru Mette Frederiksen står og taler om det politiske ansvar, så er jeg nødt til at fastholde, at det er der stadig væk. Det vedkender vi os. Og så siger fru Mette Frederiksen, at public service-kontrakterne er løse formuleringer. Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte, at de public service-kontrakter er langt mere klart formulerede, og at kravene til TV 2 er langt mere klart formulerede, end det nogen sinde har været tilfældet, mens fru Mette Frederiksens parti sad i regering?

Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte det? Så kan man diskutere, om indholdet er det rigtige, men der har fru Mette Frederiksen jo valgt ikke at være en del af det. Fru Mette Frederiksen har heller aldrig spurgt danskerne om, hvad public service er og skal være. Men det ved danskerne godt.

Og det er rigtigt, at der er masser af seere på TV 2. Hvorfor skulle TV 2 ødelægge det? Det er da den sikre vej til, at man ikke kan tjene penge hjem. Der behøver ikke at være modstridende interesser mellem det kommercielle og det, at en kanal er interessant, for TV 2 er stadig væk kommerciel i dag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg mener ikke, at der behøver at være en modstrid mellem kommercielle interesser og kvalitets-tv. Det er også derfor, at vi ikke principielt er imod en privatisering af TV 2.

Det, vi siger i den her debat, det, vi sagde, da vi diskuterede medieforliget, og det, vi sagde i forespørgselsdebatten for få uger siden, er: Når de økonomiske forudsætninger er så tvivlsomme og risikable, som vi mener de er, så kan vi ikke gå ud til den danske befolkning og sige, at der er et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at sikre kvaliteten. Det er lige præcis det, der er spørgsmålet.

Hr. Jens Rohde spørger ind til, om ikke vi fra Socialdemokratiets side kan se, at formuleringerne i public service-kontrakten er brugbare og håndfaste. Det er i hvert fald ord, der har været brugt tidligere i dag.

Lad mig prøve at læse op fra public service-kontrakten: Der skal sikres tv-programmer af høj kvalitet for børn. Tv-programmer af høj kva-